

[Luonteen-tuho](#)

Olin ennen todella kiltti ja halusin kovasti tutustua ihmisiin vaikka olin aika ujo, mutta nyt jostain syystä olen nykyään vetäytyvä, hiukan yksinäinen(ei kauheasti kavereita), epävarma, turhan äkkipikainen ja niinku semmonen hiukan väkivaltanen(En siis aiemmin ikinä ollu väkivaltanen) . Olin ennen harkitsematon, mutta nyt sentää harkitsen normisti asioita.

Ennen kun suutuin tuhahdin, mutta nykyään jompikumpi mun käsistä värisee hiukan(ja haluan kostaa pienistäkin asioista, +kannan kaunaa) .Ennen jos olin surullinen itkin, nykyään itku ei käy lähelläkään surullisessa elokuvassa/dokumentissa tai jos mulle tapahtuu jotain(itken vain kun kukaan ei kuule tai näe).

Ennen hymyilin mieluusti vaikka ei ollut erityisen kivaa(eli normaalia kivempaa), nykyään en hymyile juuri koskaan vaikka olisin ilonen(joskus tosin jos oon tosi iloinen niin mun hymy tulee hetkeksi ja lähtee sitten). Ennen pienikin hauska sepitys sai mut kikattaa, nykyään en naura juuri millekkään(vaikka juttu ois tosi huvittava)

Tässä esimerkki siitä että en hallitse kunnolla mun vihaa : Joku tyypä heittää tahallaan mua päähän pallolla ja sanoo : idiootti(tai jotain ilkeetä) Mä ennen : alan itkee* Mä nykyään (puhe) : sä kadut tota ikuisesti! (Huuto)Ite oot idiootti!*

Joku tönäisee mua tahallaan* Mä ennen : en ole huomaavinani vaikka sattuu (tai sanon : älä tönä mua.)* Mä nykyään : (puhe) Lopeta typerys! (Ja toden näkösesti tönäsen sitä lujempaa kun se tönäs mua).

Ja sit kysymyksiin teille lukijat :Onks mull vihan-hallinta Ongelma? Oonk mä tyhmä? (kaikki on joskus hiukan typerä/tyhmiä) Ja onks kukaan muu kokenut tämmöstä saman laista?